

[Wilhelm]

sidst så vi også, at huslejerne bagefter simpelt hen steg lige så meget, som de ellers ville have gjort – men det havde dæmpet i denne 6 måneders periode. På den baggrund skal jeg anbefale VS' ændringsforslag.

Lindinger (EP):

På en eller anden måde skal man jo have stoppet den udvikling, som dette land er kommet ind i. Jeg har tidligere i dag her fra talerstolen givet udtryk for en meget stor skuffelse over de forslag, man præsenteres for, og jeg har måske lov at nære det håb, at man fra regeringens side vil fremkomme med nogle erhvervspolitiske forslag med noget mere værdi i end det, man kører løs med nu.

Landet er i en situation, hvor det er nødvendigt at føre indkomspolitik. Ellers burde man bestemt ikke gøre det. Det er også i en situation, hvor man er nødt til at lave et pris- og lønstop. Om man så skal lave det på den ene eller den anden måde, det kan diskuteres. Jeg kan ikke på erhvervspartiets vegne sige, at der vil være nogen særlig fordel ved det radikale ændringsforslag, for jeg tror, det ville komme til at udhule det egentlige forslag.

Når det er sagt, at det kan gøres på mange måder, er der én ting, som må være klar, nemlig at det er nødvendigt at gøre et eller andet, og en af de fornuftige ting, man kan gøre på nuværende tidspunkt, er netop at lave et pris- og lønstop.

Derfor vil erhvervspartiet stemme for regeringens forslag.

Maisted (FP):

Jeg synes, det er genialt, at denne regering har gjort en venstremand til handelsminister – en handelsminister, der fremsætter et lovforslag, som går imod venstres tanker. Det er ikke længe siden, vi har haft en forespørgselsdebat, ønsket af venstre, om, hvordan man nu littede det for de små virksomheder. Nu får vi altså et avancementstop. Det var venstre, som har påpeget, at erhvervslivet ikke havde indtjening nok. Derfor synes jeg i og for sig, det er synd for statsministeren; det er synd, at statsministeren er ked af det og har vrøvl med sin venstrefløj, når man tænker på, hvor genialt socialdemokratiet her har fået manipuleret med venstre og har fået det

såkaldte liberale parti til at stryge ordet liberal.

Yderligere har vi fået at vide, at vi ikke skal se dette her som en enkelthed, men at det indgår i en samlet økonomisk politik: der kommer skam tilskudsordninger til erhvervsvirksomheder – det er en god liberal tankegang, som venstre her står model til.

I går aftes hørte vi vores skatte- og afgiftsminister i radioen fortælle lidt af, hvordan den økonomiske politik skulle føres fremover. Det væsentlige var, at når lønmodtagerne i 1979 ville være så venlige at holde stærkt igen, blev de belønnet med en socialisering af deres bolig. Det er jo genialt! Hvis de derimod siger: I kan rende og hoppe, vi vil have nogle store lønstigninger, så bliver de skam ikke socialiseret. Ja, der er linje i den økonomiske politik, denne regering lægger frem!

Hvad angår de tvangsopsparinger, som man har placeret i ATP – og som man fejlagtigt sammenligner med de dyrtidsportioner, befolkningen ikke har fået udbetalt af de løn- og prisstigninger, der er foregået – har vi hørt nogle rygter om, at regeringen ikke har anden løsning end den geniale plan at lade disse penge udbetale, imod at lønmodtagerne erklærer sig indforstået med ikke at regne med disse dyrtidsportioner fremover. Der er virkelig en linje i den økonomiske politik, venstre er med til at gennemføre.

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Jeg skal indledningsvis sige, at regeringen må afvise ændringsforslagene under nr. 1, 3 og 4 samt det ændringsforslag, VS har stillet uden for betænkningen, og jeg skal kort begrunde hvorfor.

Det første ændringsforslag, som er stillet af det konservative folkeparti, vil, som det er sagt af flere ordførere, gribe ind i bestående overenskomster, først og fremmest i forhold til minimallønssystemet. Således som minimallønssystemet fungerer i praksis, er der ingen tvivl om, at også de berørte arbejdsgivere ofte vil føle sig forpligtet til at give lønstigninger, uanset om disse kan indregnes i priserne eller ej, og ændringsforslaget kan derfor med fuld ret siges at være mindst lige så urimeligt over for arbejdsgiverne som over for lønmodtagerne, der fortsat på fuldt lovlig vis og med henvisning til deres overens-